

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 19 lipca 2021 r.

Poz. 3217

Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131.217.2021 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 19 lipca 2021 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XXVI-149/2021 Rady Gminy Wierzbica z dnia 17 czerwca 2021 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, w części obejmującej wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, stanowiący załącznik do uchwały, w brzmieniu: „Świadomy(a) odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 1 Kodeksu karnego **)” oraz w brzmieniu: „)Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVI-149/2021 Rady Gminy Wierzbica z dnia 17 czerwca 2021 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, w części obejmującej wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, stanowiący załącznik do uchwały, w brzmieniu: „Świadomy(a) odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 1 Kodeksu karnego **)” oraz w brzmieniu: „**)Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXVI-149/2021 Rady Gminy Wierzbica została doręczona organowi nadzoru w dniu 23 czerwca 2021 r.

Działając na podstawie art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.), Rada Gminy Wierzbica określiła wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

Zgodnie z art. 5d ustawy Prawo energetyczne, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej (ust. 1); rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego (ust. 2); dane osobowe przetwarzane w zakresie niezbędnym do wypłacenia dodatku energetycznego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku (ust. 3).

Rada Gminy Wierzbica we wzorze wniosku, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXVI-149/2021, zamieściła wymóg złożenia przez wnioskodawcę oświadczenia o treści: „Świadomy(a) odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 1 Kodeksu karnego ^{**})” oraz przypis „^{**})Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.

W ocenie organu nadzoru wprowadzenie wymogu złożenia oświadczenia z odwołaniem się do odpowiedzialności karnej przewidzianej w Kodeksie karnym za składanie fałszywych oświadczeń wykracza poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 5d ust. 2 ustawy Prawo energetyczne.

Żaden przepis ustawy Prawo energetyczne, a w szczególności wskazany w podstawie prawnej art. 5d ust. 2 tej ustawy nie daje możliwości nakładania przez organ stanowiący obowiązku składania wskazanego wyżej oświadczenia pod groźbą odpowiedzialności karnej.

Niewątpliwie odpowiedzialność za składanie fałszywych oświadczeń wynika wprost z przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 233 § 1 K.k., kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

W myśl art. 233 § 6 K.k., przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Z powyższego unormowania wynika zatem, że przestępstwem jest złożenie fałszywego oświadczenia, warunkiem jednak odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia jest to, by przepis ustawy, na podstawie której oświadczenie jest składane, przewidywał możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej (zob. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt II SA/Sz 317/17).

Jak podkreśla Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt I SA/Ke 506/12 „jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), to rygor ten wprowadza wprost do ustawy i dopiero wówczas, w razie przeniesienia kompetencji do określenia przez organ samorządu wzoru informacji deklaracji, winien przewidzieć w treści upoważnienia wymóg pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań)”.

Jeżeli zatem ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, to wprost w ustawie przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod takim rygorem.

Ustawa Prawo energetyczne przewiduje składanie oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej wyłącznie w art. 7 ust. 8d⁶.

Przepis ten dotyczy oświadczenia o tytule prawnym do nieruchomości składanego wraz ze zgłoszeniem przyłączenia mikroinstalacji, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴, a nie wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Zatem ustalenie we wzorze wniosku o przyznanie dodatku energetycznego obowiązku złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wraz z odesłaniem do brzmienia przepisu art. 233 § 1 K.k. wykracza poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 5d ust. 2 ustawy Prawo energetyczne.

Zarówno w doktrynie jak również w orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym (upoważniającym), iż powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakres umocowania do stanowienia aktów prawnych niższego rzędu nie może być interpretowany rozszerzająco. Oznacza to, między innymi, że taki akt nie może regulować wskazanych w ustawie materii w sposób dowolny, z przekroczeniem zakresu upoważnienia ustawowego, jak też nie może regulować tego co już zostało ustawowo uregulowane. Odstąpienie od tej zasady stanowi istotne naruszenie prawa.

W związku z powyższym uznać należy, że we wzorze wniosku o wypłatę dodatku energetycznego nie jest dopuszczalne określenie obowiązku złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, gdyż stanowi to przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z art. 5d ust. 2 ustawy Prawo energetyczne.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Wierzbica Nr XXVI-149/2021, we wskazanej części, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Wierzbica
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Wierzbica